Heureux ceux qui procurent la paix

Par Gary E. Stevenson
du Collège des douze apôtres

Блаженні миротворці

Старійшина Гарі Е. Стівенсон
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Conférence générale d'octobre 2025

Pour être un artisan de paix, tout commence à l'essentiel, dans notre cœur. Ensuite, dans notre foyer et notre famille.

Bienvenue à la conférence générale. Combien nous sommes reconnaissants d'être ensemble.

Alors que nous entamons cette conférence, nous gardons à l'esprit les événements douloureux des semaines qui l'ont précédée. Nos cœurs sont lourds à cause du deuil ou, pour certains, de l'incertitude persistante causée par la violence et les tragédies dans le monde. Même des personnes pieuses rassemblées dans des lieux sacrés, y compris notre église consacrée au Michigan, ont perdu la vie ou des êtres chers. Je vous parle avec mon cœur, conscient des fardeaux que votre famille et vous portez et de ce que notre monde a subi depuis la dernière conférence générale.

Capernaüm en Galilée

Imaginez que vous êtes un adolescent à Capernaüm, près de la mer de Galilée, pendant le ministère de Jésus-Christ. Des rumeurs se répandent au sujet d'un rabbi, ou instructeur, dont le message attire les foules. Des voisins prévoient de se rendre sur une colline surplombant la mer pour l'écouter.

Vous parcourez avec eux les routes poussiéreuses de Galilée. En arrivant, vous êtes étonné par la taille de la foule rassemblée pour écouter ce Jésus. Certains murmurent le mot « Messie ».

Vous écoutez. Ses paroles touchent votre cœur. Sur le long chemin de retour chez vous,

Ми так само починаємо з найголовнішого — досягаємо миру в наших серцях. Потім у наших домівках і сім'ях.

Вітаємо вас на генеральній конференції. Ми дуже вдячні за цю можливість зібратися разом.

Очікуючи на цю конференцію, ми уважно слідкували за подіями, які сталися у попередні тижні. Ми усвідомлюємо, що наші серця в жалобі через смерть людей, а дехто відчуває невпевненість через вияви насильства або трагедії по всьому світу. Навіть побожні люди, які зібралися у священних місцях, зокрема у нашому освяченому домі зборів у Мічигані, загинули або втратили рідних. Я кажу це від щирого серця, розуміючи, що багатьом із вас тяжко на душі через те, що ви, ваші сім'ї і світ пережили відтоді, як відбулася остання генеральна конференція.

Капернаум у Галілеї

Уявіть разом зі мною, що ви — підліток і знаходитеся в Капернаумі, поблизу Галілейського моря, у часи священнослужіння Ісуса Христа. Лунає звістка про равві — вчителя, — послухати якого збираються натовпи людей. Сусіди, щоб почути Його, планують вирушити в путь на гору, що височіє над морем.

Ви приєднуєтеся до інших, хто йде курними дорогами Галілеї. Прибувши на місце, ви дивуєтеся тому, який великий натовп зібрався, щоб послухати цього Ісуса. Хтось тихо шепоче: "Месія".

Ви слухаєте. Слова Ісуса зворушують ваше серце. Протягом довгої пішої подорожі

vous préférez le silence aux conversations.

Vous méditez sur des choses merveilleuses, qui transcendent la loi de Moïse elle-même. Il a parlé de tendre l'autre joue et d'aimer ses ennemis. Il a promis : « Heureux ceux qui procurent la paix, car ils seront appelés enfants de Dieu. »

Pourtant, sous le poids des jours difficiles, de l'incertitude et de la peur, la paix semble bien loin.

Vous accélérez le pas et arrivez chez vous le souffle court. Votre famille se rassemble et votre père vous demande ce que vous avez entendu et ressenti.

Vous rapportez qu'il vous a invités à laisser votre lumière luire devant autrui, à rester droit malgré les persécutions. Votre émotion est audible quand vous répétez : « Heureux ceux qui procurent la paix, car ils seront appelés enfants de Dieu. »

Vous demandez : « Puis-je réellement devenir un artisan de paix dans un monde en tumulte, alors que la peur habite mon cœur et que la paix semble si lointaine ? »

Votre père regarde votre mère et répond avec douceur : « Oui. Tout commence à l'endroit le plus essentiel : notre cœur. Ensuite, notre foyer et notre famille. Et ce que nous mettons en pratique ici se répand alors dans nos rues et nos villages. »

2 000 ans plus tard

Avançons de 2 000 ans. Il ne s'agit plus d'un exercice d'imagination, mais de notre réalité. Certes, les pressions ressenties par la génération montante (la polarisation, la sécularisation, les représailles, la violence au volant, les scandales, les attaques groupées sur les réseaux sociaux) diffèrent de celles du jeune de Galilée. Néanmoins, les deux générations sont confrontées à des cultures marquées par le conflit et les tensions.

Heureusement, nos jeunes gens et jeunes filles sont aussi attirés par des sermons sur la montagne modernes : le séminaire, les conférences Jeunes, Soyez forts etViens et suis-moi. Ils reçoivent les mêmes invitations du Seigneur : laisser leur lumière luire devant autrui, rester droits malgré les persécutionset aimer leurs ennemis.

додому ви не вступаєте в розмови і здебільшого мовчите.

Ви обмірковуєте дивовижні вчення — такі, що перевершують навіть закон Мойсея. Ісус говорив, що треба підставити й іншу щоку і любити ваших ворогів. Він обіцяв: "Блаженні миротворці, бо вони синами Божими стануть".

У ваших обставинах, коли ви відчуваєте тягар важких днів — непевність і страх, — мир здається чимось нереальним.

Ви йдете швидше; ви, задихавшись, приходите додому. Ваша сім'я збирається разом; ваш батько запитує: "Скажи нам, що тобі вдалося почути й відчути?"

Ви кажете, що Ісус закликав, щоб ваше світло сяяло перед іншими людьми, щоб ви прагнули праведності, навіть коли вас переслідують. Ваш голос тремтить, коли ви повторюєте: "Блаженні миротворці, бо вони синами Божими стануть".

Ви запитуєте: "Чи дійсно можу я стати миротворцем, якщо світ перебуває в сум'ятті, якщо моє серце сповнене страхом і якщо мир, здається, настане дуже не скоро?"

Ваш батько дивиться на вашу матір і лагідно відповідає: "Так. Ми починаємо з найголовнішого — досягаємо миру в наших серцях. Потім — у наших домівках і сім'ях. Якщо ми робимо все, щоб досягнути миру там, то зможемо бути миротворцями на наших вулицях і в наших селах".

Перенесімося на 2 000 років вперед

Перенесімося на 2 000 років вперед. Немає потреби уявляти це собі — це наша реальність. Хоча чинники, тиск яких відчуває підростаюче покоління в наші дні: поляризація, секуляризація, прагнення "віддячити", гнів на водіїв-порушників, насильство, а також цькування у соцмережах, відрізняються від тих, що впливали на молодь у Галілеї, обидва покоління живуть серед культур, де панують конфлікти й напруженість.

На щастя, і наших юнаків та дівчат приваблює те, що стає для них подобою особистої присутності на Проповіді на горі: семінарія, конференції "Заради зміцнення молоді" й навчання за програмоюЗа Мною йдіть. Тут вони чують ті самі незмінні заклики від Господа: нехай ваше світло сяє перед іншими людьми, прагніть праведності, навіть якщо

Les prophètes actuels du Rétablissement les ont encouragés à être des artisans de paix, à exprimer leur désaccord sans être désagréables, à remplacer les querelles et l'orgueil par le pardon et l'amouret à construire des ponts de compréhension et de coopération plutôt que des murs de préjugés et de ségrégation. Et ils ont la même promesse : « Heureux ceux qui procurent la paix, car ils seront appelés enfants de Dieu. »

Le cœur de la génération montante actuelle est rempli du témoignage de Jésus-Christ et d'espérance pour l'avenir. Toutefois, ils demandent aussi : « Puis-je réellement devenir un artisan de paix dans un monde en tumulte, alors que la peur habite mon cœur et que la paix semble si lointaine ? »

La réponse est encore un oui retentissant ! Nous nous saisissons des paroles du Sauveur : « Je vous laisse la paix, je vous donne ma paix. […] Que votre cœur ne se trouble point, et ne s'alarme point. »

Pour être un artisan de paix, tout commence à l'essentiel, dans notre cœur. Ensuite, dans notre foyer et notre famille. Ce que nous mettons en pratique là se répand ensuite dans le voisinage et les collectivités.

Voyons ces trois endroits où un saint des derniers jours de notre époque peut apporter la paix.

Être un artisan de paix dans son cœur

Le premier est notre cœur. Il est clair que les enfants étaient attirés par le Christ pendant son ministère. Il y a là un indice. Le cœur pur et innocent d'un enfant qui procure la paix est une source d'inspiration pour notre cœur. Voici la réponse de plusieurs enfants en âge d'aller à la Primaire à la question : « Comment être un artisan de paix ? »

Leurs réponses venaient du cœur. Luke a dit : « Il faut toujours aider les gens. » Grace a expliqué qu'il est important de pardonner, même lorsque cela ne semble pas juste. Anna a raconté : « J'ai vu une fille qui jouait toute seule, alors je suis allée jouer avec elle. » Lindy pense qu'être un artisan de paix signifie aider quelqu'un. « Et la personne aide à son tour. Et ça continue à l'infini. » Liam a dit : « Il ne faut pas être méchant avec quelqu'un qui est méchant avec nous. » London

вас переслідують, і любіть ваших ворогів.

Вони також чують від живих пророків Відновлення підбадьорливі слова: "Потрібні миротворці". Висловлюйте незгоду, не виявляючи неприязні. Нехай замість суперечок і гордовитості будуть прощення й любов. Наводьте мости взаємодії та порозуміння, а не зводьте стіни упередженості чи расової ізоляції. І чують те саме обіцяння: "Блаженні миротворці, бо вони синами Божими стануть".

Серця нинішнього підростаючого покоління сповнені свідченням про Ісуса Христа і надією на майбутнє. Втім і ці юнаки та дівчата запитують: "Чи дійсно я можу стати миротворцем, якщо світ перебуває в сум'ятті, якщо моє серце сповнене страхом і якщо мир, здається, настане дуже не скоро?"

І знову у відповідь голосно лунає: "Так!" Ми сприймаємо слова Спасителя: "Зоставляю вам мир, мир Свій вам даю… Серце ваше нехай не тривожиться, ані не лякається!"

Сьогодні ми так само починаємо з найголовнішого — досягаємо миру в наших серцях. Потім у наших домівках і сім'ях. Якщо ми робимо все, щоб досягнути миру там, то зможемо бути миротворцями в наших кварталах і громадах.

Розгляньмо докладніше ці три місця, де сучасні святі останніх днів досягають миру.

Досягнення миру в наших серцях

По-перше, ми досягаємо миру в наших серцях. Дивлячись на священнослужіння Христа, можна побачити, що діти линули до Нього. У цьому є підказка. Якщо подивитися, які чисті й невинні серця дітей і як вони прагнуть бути миротворцями, це може надихати й наші серця. Ось які відповіді на запитання: "Що таке бути миротворцем?" дали кілька маленьких дітей.

Я наведу їхні відповіді, які йдуть від самого їхнього серця! Лука сказав: "Завжди допомагати іншим". Грейс розповіла, як важливо прощати одне одного, навіть якщо це здається несправедливим. Анна сказала: "Я побачила дівчинку, з якою ніхто не грався, тож я пішла, щоб погратися з нею". Лінді промовила, що бути миротворцем — це допомагати іншим. "Потім ви навчаєте цього інших. І це буде просто поширюватися все

s'est exclamée : « Si quelqu'un se moque de toi ou est méchant, dis-lui : 'Arrête, s'il te plaît.' » Trevor a expliqué : « S'il ne reste qu'un beignet et que tout le monde le veut, on le partage. »

Les réponses de ces enfants me prouvent que nous naissons tous avec un attrait divin pour la gentillesse et la compassion. L'Évangile de Jésus-Christ nourrit ces caractéristiques divines, notamment celle d'être un artisan de paix, et les ancre dans notre cœur, pour notre profit dans cette vie et dans la suivante.

Être un artisan de paix chez soi

Deuxièmement, nous sommes des artisans de paix chez nous lorsque nous nous conformons au modèle du Seigneur dans nos relations : la persuasion, la longanimité, la gentillesse, la douceur et l'amour sincère.

Voici l'histoire inspirante d'une famille dont les membres se sont efforcés d'être des artisans de paix et de mettre ces principes en action.

Les enfants de cette famille avaient du mal à tisser des liens avec un adulte souvent grincheux, condescendant et brusque. Les enfants, blessés et frustrés, se sont demandé si la seule solution était d'imiter cette attitude mesquine.

Un soir, la famille a discuté ouvertement de ces tensions et des dégâts qu'elles causaient. Une idée s'est présentée : pas une simple solution, mais une expérience à faire.

Au lieu de s'abstenir de répondre ou de contre-attaquer, les enfants feraient quelque chose d'inattendu : ils répondraient avec gentillesse. Pas seulement une retenue polie, mais un déversement délibéré de mots doux et d'attentions, peu importe la réaction. Ils ont tous accepté d'essayer pendant un moment, puis de se réunir à nouveau pour en reparler.

Malgré une légère hésitation au départ, ils se sont attachés à ce plan de bon cœur.

Le résultat a été tout simplement remarquable.

далі й далі". Ліем сказав: "Не треба злитися на людей, навіть, якщо вони зляться на вас". Ландан вигукнула: "Якщо хтось дражниться або недобре ставиться до тебе, ти кажеш: "Будь ласка, припини". Тревор зазначив: "Якщо залишився лише один пончик і всім вам хочеться ним поласувати, ви ділитеся".

Ці відповіді дітей є для мене свідченням, що всі ми народилися з божественними схильностями бути добрими і співчутливими. Євангелія Ісуса Христа сприяє набуттю цих божественних якостей, включно з прагненням бути миротворцями, і закарбовує їх у наших серцях, благословляючи нас і в цьому житті, і в житті прийдешньому.

Бути миротворцями в сім'ї

По-друге, ми сприяємо досягненню миру в наших домівках, дотримуючись даного Господом взірця, щоб впливати на наші стосунки одне з одним: діємо з переконанням, довготерпінням, м' якістю, лагідністю і любов'ю нелицемірною.

Я хочу розповісти надихаючу історію, як одна сім'я, застосовуючи ці принципи, зробила досягнення миру справою всієї їхньої сім'ї.

У дітей в цій сім'ї були напружені стосунки з одним дорослим чоловіком, який часто сердився на них, виявляв зверхність і був грубим. Діти, ображені й збентежені, почали думати, чи не буде єдиним виходом так само недоброзичливо ставитися й до нього.

Одного вечора всі члени цієї сім'ї відверто поговорили про напруженість у стосунках і наслідки, до яких вона призводить. А потім виникла ідея — не просто якесь рішення, а ідея зробити експеримент.

Замість того, щоб у відповідь мовчати або "віддячувати", діти робитимуть щось неочікуване: вони відповідатимуть з добротою. Не просто будуть стримано ввічливими, а свідомо і від щирого серця казатимуть добрі слова й робитимуть добрі справи, яким би не було ставлення до них у відповідь. Усі погодилися, що спробують робити так певний час, а потім знову зберуться разом і обговорять результати.

Хоча дехто спершу вагався, усе ж вони віддано і зі щирим серцем дотримувалися цього плану.

Потім сталося щось дивовижне.

La froideur a commencé à fondre. Les sourires ont remplacé les airs renfrognés. L'adulte, autrefois distant et sévère, a commencé à changer. Les enfants, encouragés par leur choix de montrer l'exemple avec amour, se sont réjouis de la transformation. Le changement a été si profond que le moment de se réunir pour en reparler n'est jamais venu. La gentillesse avait fait son œuvre en douceur.

Des liens d'amitié sincère se sont formés et tout le monde a été édifié. En tant qu'artisans de paix, nous pardonnons et nous cherchons à édifier les gens plutôt qu'à les rabaisser.

Être un artisan de paix dans sa collectivité

Troisièmement, soyons des artisans de paix dans notre collectivité. Pendant les années difficiles de la Seconde Guerre mondiale, John A. Widtsoe a dit : « La seule manière de créer une communauté paisible, c'est de former des hommes et des femmes qui aiment et font régner la paix. Chaque personne, par cette doctrine du Christ, […] a entre ses mains la paix du monde. »

La belle histoire suivante illustre ce précepte.

Il y a quelques années, un imam et un pasteur du Nigeria se trouvaient de part et d'autre d'un fossé religieux. Chaque partie avait grandement souffert. Pourtant, par le pouvoir guérisseur du pardon, ils ont choisi d'avancer ensemble.

L'imam Muhammad Ashafa et le pasteur James Wuye sont devenus des amis et des partenaires de la paix. Ils ont fondé un centre pour la médiation entre les religions. Ils incitent maintenant d'autres personnes à remplacer la haine par l'espérance. Deux fois nominés pour le prix Nobel de la paix, ils ont récemment reçu le premier prix de la paix du Commonwealth.

Ces anciens ennemis voyagent maintenant côte à côte, rebâtissant ce qui a été détruit. Ils sont des témoins vivants que l'invitation du Sauveur à être des artisans de paix est non seulement possible, mais aussi puissante.

Quand nous découvrons la gloire de Dieu, nous ne sommes « pas enclins à [nous] nuire les uns aux autres, mais à vivre en paix». Dans nos

Прохолодне ставлення почало змінюватися на доброзичливе. Замість сердитих поглядів засяяли усмішки. Той дорослий чоловік, колись такий відчужений і грубий, почав змінюватись. Діти, яким додавав сили їхній вибір діяти з любов'ю, з радістю дивилися на це переображення. Ця зміна була настільки глибокою, що в запланованих повторних зборах більше не було потреби. Доброта непомітно змінила все.

З часом встановилися справжні дружні стосунки, які надихали кожного. Аби бути миротворцями, ми прощаємо інших і свідомо зміцнюємо їх, а не розносимо вщент.

Бути миротворцями у наших громадах

По-третє, ми маємо бути миротворцями у наших громадах. У тривожні часи Другої світової війни старійшина Джон А. Уідтсоу навчав: "Єдиний спосіб створити мирну громаду — це сприяти тому, аби чоловіки і жінки любили й підтримували мир. Кожна окрема особа через те вчення Христа… тримає у своїх руках ключі до миру у [всьому] світі".

У наведеній далі історії чудово проілюстровано це твердження.

Кілька років тому двоє чоловіків — мусульманський імам і християнський пастор з Нігерії — займали протилежні позиції у болісному розколі суспільства на релігійному підґрунті. Обидва сильно страждали. Втім, завдяки цілющій силі прощення, вони вирішили, що будуть йти однією дорогою разом.

Імам Мухаммад Ашафа і пастор Джеймс Вує стали друзями і, як не дивно, партнерами у встановленні миру. Вони разом заснували "Центр міжконфесійного примирення". Нині вони навчають інших, як замість ненависті мати надію. Їх двічі висували кандидатами на Нобелівську премію, а недавно вони першими отримали премію Співдружності націй, що вручається за сприяння миру.

Ці двоє колишніх ворогів нині подорожують разом, відновлюючи те, що було зламано, і це є яскравим свідченням того, що відгукнутися на заклик Спасителя бути миротворцями не лише можливо, а й потрібно, адже це веде до могутніх змін.

Якщо ми приходимо до пізнання слави Бога, тоді ми "не матиме[мо] бажання образити один одного, але [бажатимемо] жити

assemblées et nos collectivités, choisissons de nous voir les uns les autres comme des enfants de Dieu.

Programme d'une semaine pour procurer la paix

Pour résumer, je vous lance une invitation. Pour être un artisan de paix, il faut agir. Qu'allons-nous faire, individuellement, dès demain ? Je vous propose un programme d'une semaine, en trois étapes, pour être des artisans de paix.

Un foyer sans querelles : Quand une dispute commence, arrêtez-vous et reprenez du début avec des mots doux et des attentions aimantes.

Construisez des ponts numériques : Avant une publication en ligne, une réponse ou un commentaire, posez-vous la question : « Vais-je construire un pont ? » Sinon, arrêtez-vous. Ne l'envoyez pas. Répandez plutôt la bonté. Publiez la paix au lieu de la haine.

Réparez et réunissez : Chaque membre de la famille tend la main à une personne avec qui la relation s'est détériorée pour s'excuser, servir, réparer et réunir.

Conclusion

Cela fait plusieurs mois que je me sens indéniablement poussé à transmettre ce message : « Heureux ceux qui procurent la paix. » Pour finir, je voudrais faire part de quelques impressions qui me sont venues pendant cette période.

Être un artisan de paix est une vertu chrétienne. Les artisans de paix sont parfois qualifiés de naïfs ou de faibles par diverses personnes. Pourtant, être un artisan de paix n'est pas une faiblesse, mais une force que le monde ne comprend pas toujours. Être un artisan de paix demande du courage et nécessite des compromis, pas le sacrifice des principes. Un artisan de paix dirige avec le cœur ouvert et non l'esprit fermé. Il approche autrui avec les mains tendues, pas les poings serrés. Être un artisan de paix n'est pas une nouvelle mode. Ce principe a été enseigné par Jésus-Christ lui-même, dans la Bible et dans le Livre de Mormon. Il a depuis été enseigné par les prophètes modernes, depuis les premiers jours du Rétablissement jusqu'à aujourd'hui.

мирно". У наших громадах і в наших спільнотах ми можемо зробити вибір — бачити одне одного дітьми Бога.

Однотижневий план для миротворців

На завершення я хочу звернутися до вас із запрошенням. Щоб встановити мир, потрібно діяти — тож, що може зробити кожен з нас, починаючи відзавтра? Чи змогли б ви протягом одного тижня дотримуватися трьохетапного плану для миротворців?

Вільна від суперечок атмосфера вдома: якщо виникає суперечка, зупиніться і виправте ситуацію добрими словами та вчинками.

Наведення мостів в інтернеті: перш ніж робити якийсь допис, давати відповідь або щось коментувати онлайн, запитайте себе: "Чи сприятиме це наведенню мостів?" Якщо ні, зупиніться. Не надсилайте цього. Натомість діліться тим, що є доброчесним. Проголошуйте мир, а не ненависть.

Відновлюйте стосунки і возз'єднуйтесь: кожен із членів сім'ї може проаналізувати, чи є в нього напружені стосунки з кимось і, якщо є, то вибачитися, послужити, відновити стосунки і возз'єднатися.

Висновок

Минуло вже кілька місяців відтоді, як я відчув сильне спонукання звернути увагу на слова: "Блаженні миротворці". На завершення я хотів би поділитися тим, що спадало мені на думку протягом цього часу.

Бути миротворцем — це одна з рис Христового характеру. Іноді миротворців вважають наївними або слабкими — в усьому. Втім, бути миротворцем не означає бути слабким, а означає бути сильним у спосіб, який світ, можливо, не зрозуміє. Аби бути миротворцями, потрібно виявляти відвагу і йти на компроміси, але це не означає, що слід жертвувати принципами. Бути миротворцями — це скеровувати зі щирим серцем, а не з упередженнями. Це дружньо простягати одне одному руки, а не підходити одне до одного зі стиснутими кулаками. Бути миротворцями — це не щось нове з останніх номерів газет. Сам Ісус Христос навчав цього людей і в Біблії, і у Книзі Мормона. Сучасні пророки

Nous remplissons notre rôle divin d'enfant d'un Père céleste aimant en nous efforçant d'être des artisans de paix. Je témoigne de Jésus-Christ, le Prince de la Paix, le Fils du Dieu vivant, au nom de Jésus-Christ. Amen.

з перших днів Відновлення і донині також навчали бути миротворцями.

Ми, діти люблячого Небесного Батька, виконуємо нашу божественну роль, якщо намагаємося стати миротворцями. Я свідчу про Ісуса Христа, Який є Князем миру, Сином живого Бога, в ім'я Ісуса Христа, амінь.